

L'espectacle està servit

Una autèntica febre de presentacions s'ha deslligat a Barcelona amb motiu de la nova temporada teatral. Mentre el Poliorama obre amb la reposició de Pep Munné 'Johnny va agafar el seu fusell', el Lliure s'estrena amb l'obra dirigida per Rosa Maria Sardà 'Ai, carai', de Benet i Jornet.

DOMÈNEC UMBERT

DOMÈNEC UMBERT

Toni Mira i Victoria Pena, dos actors de 'Dancing', espectacle que ha passat de les 150 representacions a Barcelona.

Andreu Sotorra

Si els anomenats espectadors haguessin de triar uniforme, llibres de text i altres galindaines com els escolars, l'espectacle acabaria sent un autèntic començament de curs quan arriba el setembre. En aquest cas, però, i molt especialment a Barcelona, es transforma en una cursa desenfrenada que omple la tardor en una alçada de teló col·lectiva, atapeïda i tan diversa com es vulgui. Conferències de premsa, presentacions de temporades, projectes i noves cartelleres.

Després del toc d'alerta donat a Tàrraga amb la Fira del Teatre al carrer, la roda ja no ha parat. Es confirmen rumors, es guarden sorpreses, es reposen espectacles que vénen avalats per èxits de temporada, se n'estrenen de nous i a més es posa en marxa un Festival de Tardor que pensa repetir durant tres anys. És la febre de la dècada dels noranta. Amb un noranta-dos que comença a influir també sobre el món de l'espectacle, si més no, perquè les obres —les de construcció— han col·lapsat el seu potencial humà fins a

l'extrem que el nou projecte del Teatre Lliure al Palau d'Agricultura també mira al noranta-dos. Mentrestant, però, es parla de l'entrada del mateix Teatre Lliure el que ha de ser el Teatre d'Europa, i s'insinua que la nova infraestructura del Lliure encaixaria en aquesta xarxa europea. A la vegada, les Festes de la Mercè es repeteixen en una Festa Major que també es ressent de les obres amb algun canvi d'emplaçament del que és habitual, com la plaça de la Catedral en ple pre-pàrquing subterrani. La plaça de Sant Jaume, el Moll de la Fusta, la plaça del Rei i el Sot del Migdia mantenen les seves programacions festives i musicals. Destaca el conjunt britànic Deacon Blue que actuarà al Sot del Migdia, i es reprèn l'experiència de l'any passat al Moll, enguany amb *El Moll en moviment*, semblant al que va ser *El Moll dels sentits*, que va obtenir un gran èxit.

Els teatres han obert temporada amb un matiner Villarroel i una entranyable sorpresa amb l'humor de Gila. Teixidors ho ha fet amb *Cul-de-Sac*, dirigida per Josep Minguell. El Regina, amb un monòleg de Putiferi, *Milagro*. El Poliorama, després de la decisió de Flotats d'anul·lar *L'Illa de la memò-*

ria, s'obre amb la reposició de Pep Munné, *Johnny va agafar el seu fusell*, que es va presentar al Mercat de les Flors. El Lliure ho farà amb Rosa Maria Sardà dirigint *Ai, carai!*, de Benet i Jornet. I els teatres de l'Institut ho fan amb *Yauzkari Danza*. Mentre que el Condal, després de Mèxic, s'acosta a les 150 representacions de *¡Dancing!*, un altre dels èxits de temporada i, al mateix Paral·lel, el Victòria acull unes representacions de sarsuela amb *Luisa Fernanda*, de la companyia Damunt, aprofitant que Dagoll-Dagom ha iniciat la seva gira. La Maña fa les delícies noctàmbules de l'Arnau i El Molino s'ha decidit a fer *Una cana al aire*. El Romea alterna la seva participació en el Festival de Tardor amb un cicle de Teatre Juvenil. El Mercat de les Flors s'inclou també dins els Festivals de Tardor, compartits amb els altres marcs i amb una durada entre octubre i novembre. Tot plegat, només una mostra puntual del que ja es confirma com una autèntica febre d'espectacles que fa oblidar per uns moments, que a més, en aquesta tardor —calenta, més calenta que mai— també s'han convocat eleccions. L'espectacle està servit. □